Gaŗezera 3x3
ziņas #2

ZEM SEGAS

2017. gada
12. augustā

Tumsa, tumsa, kas par tumsu,
Es par tumsu nebēdāj':
Bij' manam kumeļam
Zvaigžņu sega mugurā.

Kas ir Imants Breidaks? Viņa atbildes uz šiem jautājumiem var palīdzēt ar viņu iepazīties.

1 - Raimonds Pauls - mūziķis vai politiķis?

Nav politiķis, bet tiek izmantots kā "lokomotīve" vēlēšanu sarakstos.

2 - Izglītība?

Pamatskola - Pamatskola Daugavpilī, vidusskola - Rīgas 1. ģimnāzija ; vēstures bakalaurs un maģistrs LU.

3 - Mīļākais rakstnieks?

Latviešu - Aleksandrs Grīns un viņa vēsturiskie romāni.
Ārpus Latvijas - poļu rakstnieks Henriks Senkevičs ar daudziem vēsturiskiem romāniem.

4 - Kādu mūziku Tu cieni?

Visu latviešu mūziku; arī klasisko mūziku, it sevišķi romantisko.

5 - Kas ir Tavs maizes darbs?

Man pieder *Emerging Solutions,* un nodarbojos ar padomu došanu komercdarbībā. Bez tam strādāju pie *ManaBalss.lv.*

6 - Ko Tu dari brīvajā laikā?

Mācos atstāt darbu darbā. Arī mēģinu iegūt atpūtu un atslābumu ar lasīšanu un sportu.

7 - Politika?

Es neesmu nevienā politiskajā partijā, lai nebūtu konflikts ar ManaBalss.lv.

8 - Latvijas nākotne?

Tas ir ērkšķains ceļš uz labāku nākotni! Es esmu optimistisks.

9 - Attiecības?

Patlaban ir!

Sekojošā viedokļu rakstā izteiktās domas ir paša autora:

Neaizmirsīsim mūsu varoņus!

Otrdienas (8/8) vakarā politiskās pārrunās Jānis Atis Krūmiņš pacēla Latviešu leģiona jautājumu. Man bija liels pārsteigums, ka visa garā vakara laikā šis temats tika ignorēts. Vai tiešām mēs nevēlamies atcerēties mūsu vēsturi? Vai tiešām mums ir vienalga, ka Putins un viņa kalpi mūs dēvē par fašistiem? Vai mums tiešām ir tik ārkārtīgas bailes pacelt balsi pret Putinu? Vai mūsu gļēvums ir stiprāks par mūsu drosmi? Kāpēc mēs nevēlamies runāt par Sarkanās armijas latviešu karavīriem, kas Otrā pasaules kara laikā cīnījās Padomijas pusē.
3x3 Politikas ievirzē par šo tematu ir maz runāts, varbūt pat nemaz. Saeimā nevēlas par leģionu runāt, jo tas nepatīk "lielajam kaimiņam" uz austrumiem un krievu kopienai Latvijā. "Krievu biedrība" esot izņēmums. Valsts prezidentu pieeja šim jautājumam svārstās no pretestības līdz centieniem piespiest abas puses brāļoties. Tas laiks ir sen pagājis! Tāpat laiks ir pagājis sodīt ministrus un Saeimas locekļus par piedalīšanos 16. martā svinībās.
Valsts prezidentam un Saeimai būtu jāgādā par to, ka 16. marts ir oficiāl svināma diena.

Juris Jauntirāns

Radu raksti *vada Juris Jauntirāns, Ilmārs Mežs*

Pateicoties tam, ka *Radu raksti* beidzot bija patstāvīga ievirze, tā bija ļoti sekmīga. Sākotnēji pieteicās 5 dalībnieki, bet pāris dienās bija pat 8. Ilmārs deva ļoti labu pārskatu par informācijas meklēšanas tehniku. Valsts arhīva veidotajā mājaslapā www.lvva-raduraksti.lv. Labākais sākuma punkts ir baznīcas grāmatas/dzimtsarakstu nodaļas. Arī pārējie informācijas avoti tika pārrunāti. Dažādi ciltskoki tika aprakstīti, sākot ar vienkāršu zīmējumu, saturot tikai dažas paaudzes, līdz cilts vēsturei, saturot visas iespējamās paaudzes ar zīmējumiem un rakstisku informāciju (grāmatu).

Kokgriešana *vada Allen D'Aust*

Kokgriešanas ievirze notiek rītos un arī pēcpusdienās. Daži dalībnieki nāk no rīta, daži pēcpusdienā, jo ievirzē nav noteiktu projektu. Katrs dalībnieks gatavo izdomātus projektus pēc savām spējām. Kokgriešanas meistars Allens D'Aoust palīdz ar ieteikumiem un detaļu izstrādi. Nedēļa iesākās lēnām, bija daudz pārrunas un domāšana, kādus darbus ievirzes dalībnieki veidos. Daži jau bija iepriekš izdomājuši darbus un pie tiem tūliņ ķērās. Tomēr dažiem bija grutāk uzsākt darbus, jo nebija pareizie rīki un arī zāģi, jo daļas bija saplīsušas. Meistars tos ar īpašu Valža Liepas palīdzību salaboja, un darbi ritēja uz priekšu.

Nedēļas beigās jau pabeigtas vairākas bļodas, viens augļu trauciņš, viena biste, trejdekšņa kāts un viena pelnu urna. Dažiem projektiem diemžēl būs jāgaida nākamā 2018. gada 3x3 nometne. Kokgriešana prasa vairāk darba nekā iespējams šajā vasarā. Uzredzēšanos nākamā gadā! Gaidām jūs visus Kokgriešanas ievirzē!

Tehno Raksti *vada Laima Rožkalne un Jesse Ransom*

Šogad astoņiem dalībniekiem bija iespējamība mācīties, kā lietot bezmaksas programmas un lietot jaunu tehnoloģiju, lai veidotu latviskas lietas jaunajā "TEHNO RAKSTI" klasē. Laima Rožkalne un Džesijs Ransoms (Jesse Ransom) atbrauca no Viskonsīnas ar mašīnu tik pilnu ar darbarīkiem, ka gandrīz pašiem nebija vieta iekšā sēdēt. Viņi līdzi veda četrus 3D drukātājus, 1 vinilu griezēju un vienu lāzera griezēju, daži nāca no pašu krājumu un daži aizņemti no Madisonas "hackerspace" Sector67 (http://www.sectory67.org).

Lāzera griezējs (no Sector67) ir tāds kam ir 40W lāzeri. Tas spēj griezt tikai plānas vielas (piemēram, 1/8" koka gabalus, papīru, kartonu, 1/8" krīli, utt). Klases dalībnieki nebēdējas par to un priecīgi plānoja kā koka Ziemassvētku ornamentus, tā vīru koru zīmes, paliktnus, svečturus, kartiņas un citas lietas. Vienu pēcpusdienu mēs visi baidījāmies, ka lāzeru griežamais vairs nestrādās, bet Džesijs un Valdis Liepa (bijušais profesors Mičiganas universitātē) nakošā pēcpusdienā paspēlējās ar lāzera iekšpusēm (vadi karājās āra visās malās!) un kaut kā "pierunāja" lāzeru lai tas atkal strādā!

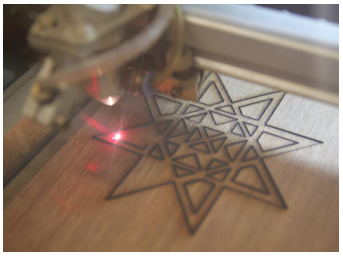

Džesija vinila griezējs arī daudz ko veica šo nedeļu. Dažiem iepatikās uzlīmes ražot. Tās varēsit šur tur redzēt uz kafijas krūzēm, mašīnām un treileriem. Visvairāk cilvēki interesējās par "heat transfer vinyl", ar to mēs ražojām "iron-ons" ar ko izgreznot T-kreklus. Vairāki dalībnieku ĻOTI sīkus rakstus uzzīmēja vai izvēlējās no interneta.

Sakarā ar to, rakstu izgatavošana bija pilna ar lielām nopūtām, dažiem lamu vārdiem un daudziem lūgumiem atļaujt visu atmest. Tomēr visi neatlaidīgi piestrādāja un tika pie skaistām lietām.

Vispopulārāka lieta tomer bija 3D drukāšna. Daudzi dalībnieki no citām ievirzēm arī piestājās tos redzēt. 3D drukātājiem ir tik daudz iespējas, ka var viegli iecerēt jaunas idejas. Tomēr gandrīz katrs dalībnieks pamēģināja brivo *Tinkercad* programmu

uztaisīt sev oriģinālus preikšmetus, ko vest līdzi mājās. Piemēram, mēs gatavojām:

- Cepumu griezējus
- Kastes (pat ar vākiem ko var uzskrūvēt)
- Maziņus dzīvnieciņu modeļus (līdzīgi tādiem ko var zvērudārzā pirkt)
- Ziemassvētku ornamenti
- Magnēti ar latviešu rakstiem
- Svečturi
- Rotaslietas

Rotkalšana

Rotkaļu pulciņš šogad atkal prāvs! Kopā ar mūsu pašu meistariem: Lilitu, Astrīdu, un Andri, šogad mācekļi smēlās prasmes no Andra Grebja. Andris ir rotkalis no Liepājas. Šogad tapa vairākas rokas sprādzes, gredzeni, trejdeksnis, vaiņags, tika spodrinātas un atjaunotas rotas no veciem krājumiem. Katrs ievirzes dalībnieks ar sava meistara palīdzību taisa ko spēj. Process var būt grūts un ilgs, bet, jo ilgāks process, jo lielāks prieks pēc tam. Uz rotkaļiem dodas cilvēki, kam patīk darboties ar metāliem un greznoties ar rotām.

Latviskā virtuve *vada Elga Pone*

Latviskās virtuves ievirze ir tieši tas, kas minēts nosaukumā. Katru rītu, ierodoties "Saulgriežu" virtuvē, var iemācīties gatavot kādu no latviešu iemīļotiem ēdieniem. Pašā pirmajā dienā tika gatavota medus kūka—ne pārāk stingra, ne pārāk trausla, tieši tāda, ka varētu teikt, ka "mutē kūst". Arī Jāņu siera ritulis jau " atpūšas" ledusskapī.

Pat, ja virtuves telpa ir mazlietiņ šaura, tas tikai pastiprina omulīgo sajūtu, kuru, jo īpaši omulīgu padara pati saimniece – Elga Pone.

Mākslas pašdarbība *vada Linda Treja*

Netālu no ēdamzāles atrodas tumši sarkana, garena māja ar apgleznotu stūri. Šajā mājā katru rītu un pēcpusdienu var ļaut vaļu savai iztēlei. Izmantojot vai nu pašu, vai nometnes dotos materiālus, var veidot grafisku ilustrāciju (procesā gan pamatīgi nosmērejot rokas), veidot mākslasdarba kopiju ar tinti, pamēģināt gleznot uz audekla vai koka šķīvja. Telpā valda nepiespiesta atmosfēra, un vienmēr ir draudzīgas sarunas, stundām aizlidojot pilnīgi nemanot.

Zīda Ceļš Uz Gaŗezeru
Dace Saule

Pavisam savrupi, rāmo *Avotu* paspārnē, šogad darbojas zīda apgleznošanas entuziastes. Pasniedzēja Inga nenogurstoši skaidro dažādas zīda apstrādes tehnikas, procesa smalkumus un darbarīku pielietojumu. Taču visvairāk darba un enerģijas viņa velta savu studenšu iedrošināšanai un uzmundrināšanai.

Šī gada 3x3 nometnes tēma ir Latvijas Simtgades sega, kas top no maziem gabaliņiem, līdzīgi kā pasaule, kas sastāv no cilvēkiem un viņu dzīvesstāstiem. Zīda apgleznošanā top daudz mazu apgleznotu zīda gabaliņu, kas katrs stāsta savu stāstu par tā veidotāju - par viņas domām, sapņiem, mīļākajām lietām, cilvēkiem, noskaņām. Klusumā un mierā, dabas ieskautas, viņas caur zīdu runāja par to, kas katrai svarīgs, tādējādi dodot balsi tam, kādēļ esam nometnē, un stāstot par to, kas mūs visas vieno. Ikreiz, praktiski pielietojot apgleznotos zīda gabaliņus, atcerēsimies nometni. Šīs atmiņas mūs kā sega sargās, dos spēku, un vienos cauri nākamajam gadam līdz jaunai nometnei.

Mūsu pasniedzēja Inga ceļojusi no Latvijas uz Norvēģiju, uz Teksasu un Grenlandi, visur līdzi nesot mīlestību uz zīda apgleznošanu. Un nu jau otro gadu *Zīda Ceļš* ir atvedis Ingu pie mums uz Gaŗezeru.

Dosim ādai otru dzīvi *vada Sallija Štāle*

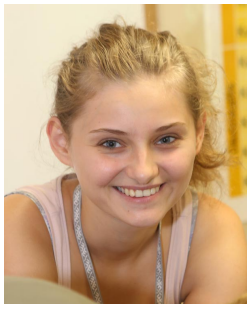

Vai vēlies jaunas pastalas, ko vilkt uz 2018. gada Dziesmu un Deju Svētkiem? „Dosim ādai otru dzīvi" ir vieta, kur tās var izgatavot pats jaukās un smaidīgās meistares Sallijas vadībā. Bet, ja dejošana neiet pie sirds, tad var izveidot kādu modernu aproci ar latviešu rakstiem vai arī uzšūt oriģinālu somu, ar kuru palielīties draugiem!

Rokdarbi *vada Zinta Enzeliņa*

„Gribam zināt, gribam zināt, ko mūsu mīļā vecmāmmiņa dara". Bet ne tikai vecmāmmiņa, arī ducis zinātkāras rokdarbnieces. Zeķes ada, kreklu šuj, villaini raksta, prievītes aužļ, baltos darbus darina, pērlītes ver. Ja tas neizklausās aizraujoši, tad ir vēl. Rokdarbu mākslinieces spēj visu: viena pie otras priecīgi staigā, rāda un paskaidro. To viņa jau 33 gadus ar uzticību, spējām un pacietību dara. No deviņām rokdarbniecēm katra izvēlējusies citu māku. Zinta visām rokdarbniecēm palīdz ar padomu un omu. Rit sarunas par latviešu tautas piedzīvojumiem, kā katra no Latvijas tikusi svešajās zemēs. Pārspriežam ekonomiju, zemes cenas un vai vērts pārdot māju, ja sola miljonu. Beidzot nolemjam, ka pie rokdarbniecēm (kungi šo sarunu nokavēja), visas kļuvām gudrākas pateicoties 3x3.

“Sēņotāji”

(jeb, dziedāšana “zem sēnītēm”)

Katru vakaru pirms vakariņām laukumā pie ēdamzāles, “Pie sēnītēm”, notika dziedāšana. Vienu vakaru, ejot uz dziedāšanu, mans mazais dēls Kalvis vaicāja: “Vai mēs pie ‘Sēnītēm’ dziedāsim par sēnēm?. Lai nesarūgtinātu mazo vaicātāju, apsolīju, ka vismaz vienu dziesmu par tām nodziedāsim. Par laimi, latviešiem ir dziesmas ne tikai par sēnēm. Visjaukākās tomēr ir par mīlestību un dzimteni. Pa vidu jau nodziedājām kādu jautru, pat pikantu ziņģi, kas parasti dziedātāju vidū izsauca smieklus un jautrību. Visgrūtāk dziedātājiem gāja ar “ē-dziesmas” apguvi, tā mēs smejoties nosaucām vienu senu dziesmu, kurai ir jāvelk burdons (garš ē-ē-ē-ē . . . .)

Stāstīja vadītāja Janta Meža

Cik jauks, raibs vakars!

Iesākumā, pēc neilgas tehniskas aizkavēšanās, pa kuras laiku Rūtiņu Andris pastāstīja vienu no mīļajiem Kļaviņu Jura jokiem par Stabiņu un Krēsliņu, varējām dzirdēt nelielu ieskatu no Andra Grebja par latviskajām rotām. Rotkaļi šajā nedēļā jau daudz smēlušies no viņa prasmēm un pieredzes. Viņa prasmīgo roku talants bija skatāms nepārprotami. Paldies, Andri!

Jūle mūs priecēja ar varenu paškomponētu skaņdarbu, kuru viņa spēlēja uz klavierēm. Tālis mūs pārsteidz no galvas noskaitot Pi (π) līdz piecdesmit cipariem, Viņs to pat nodemonstrēja gan latviešu, gan ķīniešu valodā!!! Gunta mūs priecēja un apbūra svilpojot un dungojot vienlaicīgi un harmonizējot starp šīm abām balsīm. Neticami!!! Larisa nodemonstrēja Kristas talantu: vienā stundā, bez adāmajām vai tamborējamām adatām, tikai ar pirkstiem vien uzgatavojot šalli. Māsiņas Zinta un Ziedīte nodziedāja dziesmu un bija grūti to atpazīt, jo, ja dzied “Bēdu manu lielu bēdu” atmuguriski, tad skan pavisam citādāk.

Pēc tam, Laimas vadīti, atradām zem krēsliem paslēptus sirsniņu lipeklīšus, sadalījāmies pa grupiņām un sacentāmies atminēt dziesmas, ko mūsu draugi mēmi attēloja. Bija apbrīnojami tēlotāji un minētāji mūsu starpā.

Mīļš paldies Laimai par jauki un interesanti novadītu vakaru!

Mūsu ½ x ½ nometnē

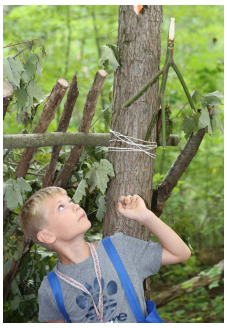

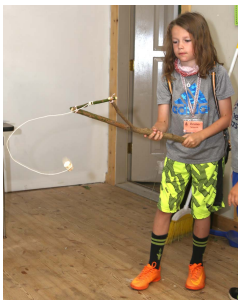

Mēs esam lepni par saviem 1/2x1/2-niekiem. Varens viņu pulks! Vadītāji Guntis un Jānis Atis ar palīgiem: Reini, Tomasu un Dzintru. Loki un bultas un mežā gatavotas spēles dažiem bija jāpielāgo tā, lai der koferī, ko ņem lidmašīnā. Ar tādiem ieročiem nedrīkst kāpt lidmašīnas kabīnē. Vieglāk tiem, kas brauc ar mašīnu mājās.

Pludmalē tika pavadītas jautras pēcpusdienas ar peldēšanos un ūdens spēlēm. Tika izrakta milzīga bedre un uzbūvēta īsta Daugava ar spēkstacijas dambi.

Laba nedēļa!!!!!

Mazlācīša - Strazdulēna stāsts.

Lielu daļu 3x3 dalībnieku pulka veido mazie bērniņi - no dzimšanas līdz sešus gadus jaunie Mazlācīši, jeb šinī stāstā sauksim viņus - Strazdulēni.

Vairums Strazdulēnu aug Amerikā, kas ikdienā ļoti daudz dzird angļu valodu. To arī dikti daudz samācās - līdzīgi, kā šajā tautas dziesmā:

Zīl' ar strazdu mācījās
Sausas egles galiņā;
Zīle strazdu izmācija
Igauniski trallināt.

Ar igauņu valodu mēs, protams, saprotam angļu valodu, vai jebkuru citu valodu, atbilstošu valstij, kurā mūsu strazdulēnam ir lemts uzaugt. Tad nu mēs kā vecāki ļoti cenšamies, lai mūsu Strazdulēni šo "igauņu" valodu tik ļoti nelietotu, visādi mēģinot piedabūt runāt latviski. Bet ne viens vien vecāks stāsta, ka tas Strazdulēns nemaz tik labprāt latviski nerunā:

Tā dziedaju, tā runaju,
Kā es biju ieraduse;
Es nebiju lakstīgala,
Grozīt savu valodiņu.

Tad nu mēs meklējām mūsu Strazdulēniem latvisku vidi, kur viņi "ierastu" saklausīt un lietot latviešu valodu. Un kur nu vēl labāka vide kā Gaļezera 3x3 nometne! Mūsu brīnišķīgās nometnes audzinātājas palīdz bērniņiem pārvarēt bailes un nedrošību runāt. Mazlācīši dzird savus draugus un rotaļu biedrus runājam latviski, un pamazām sāk vilkt līdzi. Caur spēlēm, praktiskiem darbiem, un apkārt jūtamo latvisko vidi, bērni apgūst latviešu valodu, apjauš savas latviskās saknes, veido un stiprina latvisko pārliecību sevī.

Paldies audzinātājām par ieguldīto milzu darbu, un visiem pieaugušajiem nometnes dalībniekiem par latviskās vides veidošanu, lai pavisam drīz pilnīgi visi Mazlācīši par sevi varētu dziedāt šo tautas dziesmu:

Ko dziedāšu, ko runāšu,
Svešu zemi staigādāma?
Dziedāš' pate savu dziesmu,
Runāš' savu valodiņu.

Ugunskurs trešdienas vakarā Vēja kalnā

Liepu ģimene, visas trīs paaudzes un divi suņi ar godu un lepnumu aizdezināja ugunskuru. Vajadzēja tikai vienu sērkociņu, lai Jāņa Ata meistarīgi sakrautais ugunskurs

aizdegtos. Jāsaka paldies arī Pusreizpušiem, kas palīdzēja sagādāt malku. Vakaru ieskandināja tautas dziesmu

dziedātāju grupa , kas savu balsi katru dienu ievingrināja pie Sēnītēm. Nedaudz klusāk bet no sirds dziedāšanu turpinaja Mazlācīši. Jaunie Rotkaļi ļoti atraktīvi, īsi

un konkrēti gan izstāstīja, gan parādīja kādi noteikumi ir jāievēro rotkaļu darbnīcā, lai darbu veiktu ar prieku un bez traumām. Lilita visus iepriecināja ar burvju triku, parādot kā melns krekls var pārversties par lillā, un lillā par melnu. Pirmo reizi, bet, cerams, ne pēdejo reizi pie ugunskura mums bija tas gods baudīt grupas

“Senatnīte” dziedāto “Auga , auga rūžeņa…”.

Politikas ievirze iekustināja mūsu smadzenes, iepazīstinot mūs ar visai interesantām, bet viltus ziņām. Šoreiz neuzķērāmies, būsim modri arī turpmāk!!! Podnieki ar nelielu izrādi izveda mūs pa

ceļu, kāds jānoiet, lai māls pārtaptu par podu un cik skumji, ja viss darbs ir pagalam tikai dēļ viena maza gaisa burbulīša.

“Šķēres” – it kā nekas nopietns, bet Vizma, Zaiga un Jūle savā priekšnesumā mums parādīja cik traki var būt, ja mums to šķēru nav… Noslēdzot priekšnesumus, Larisa ar 1/2x 1/2 bērnu palīdzību uzauda segu, kurā kā zvaigznes mirdzēja mūsu 3x3 bērni.

Vakars pie ugunskura turpinājās ar dziesmam un dančiem. Un kam kārojās kāds našķītis, varēja cept s'morus.

Paldies vakara vadītājam Ilmāram Mežam par raiti un ar dziesmām novadīto vakaru.

Kafejnīca Sukubs

Ceļošana laikā varbūt vēl nav izgudrota, bet ceturtdienas vakarā mēs nonācām tam ļoti tuvu. Kronvalda zālē tika atvērta 1920. gadu kafejnīca 'Sukubs', kas bija tā laika Rīgas mākslinieku iecienītākā vieta, kur paēst veģetārus ēdienus, parunāties, vai izgudrot nākamo meistardarbu. Īpaša atmosfēra tika panākta ar to, ka cilvēki ieradās, saģērbušies pēc tā laika modes. Daži dejoja pie oriģinālo plašu mūzikas, kas ik pa laikam iečerkstējās, daži gleznoja, bet pārējie izbaudīja mēmo filmu 'Lāčplēsis'. Vakara beigās, kārtīgā kafejnīcas garā, varēja mieloties ar kūku.

Keramika *vada Uldis*

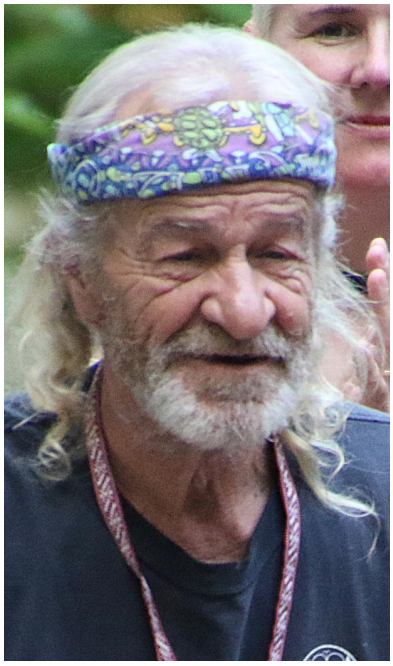

Paldies tiem, kuri ziedoja 3x3 nometnei:

L.O.A.M. (Latviešu Organizāciju Apvienība Minesotā)

Franz Bauer

Ilze Bērziņa

Līga Gonzales

Juris Jauntirāns

Anita un Sams Knochs

Jānis Kukainis

Aija Lazda

Austra un Valdis Liepa

Vija Miezīte

Anda Prātiņa

Māra Rozentāle

Ilze Schwartz

Maija un Vilnis Strēlnieks

Inga Zadvinskis

Paulīne un Zigfrīds Zadvinskis

Jānis Zeltiņš

Ivars Zemmelis

Sevišķi pateicamies Latvijas Republikas Kultūras Ministrijai par 3x3 nometnes atbalstu ārzemēs un ceļa naudas segšanu četriem ieviržu vadītājiem.

LATVIJAS REPUBLIKAS KULTŪRAS MINISTRIJA

Daži jaunumi:

Nometnes dalībnieku pēdējais skaits ir 179

Piedalas arī no:
Kolorado - 1
Texas - 3

Pateicības

Galvenais zīmējums:

Linda Treija

Paldies par rakstiem, kuŗus varējām iekļaut 3x3 *Zem segas:*

Ērika D'Aust
Alise un Marta Dreimane
Juris Jauntirāns
Inga Lazdiņa
Laima Rožkalne
Dace Saule

Paldies visiem fotogrāfiem, kuri iesniedza bildes Gaŗezera 3x3 *Zem segas*:

Daiga Rūtiņa
Krista Laukmane-Schmidt
Samuels Knochs III
Maija Zaeska

Paldies Jantai Mežai, Elgai Ponei un Anitai Knochai par labojumiem!

Samuels Knochs III - izdevējs